

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลวรรณ โดห์ดีวานนท์. ความรุนแรงในช่วงโทรทัศน์กับทัศนคติความรุนแรงของนักเรียนระดับมัธยมปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2534.
- ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา. การเปิดรับข่าวสารการร้ายระหว่างประเทศของผู้ส่งออกที่เป็นสมาชิกวารสารปริทรรศน์กรมการค้าต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการศึกษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2538.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อต้องพัฒนาธรรม. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิภูมิปัญญา. 2539.
- จิตกมล สังข์ทอง. การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2536.
- จรัส มานศรี. ความเต็มพื้นที่ของการเปิดรับ ความพึงพอใจในการอ่านนิตยสารประเภทอาชญากรรม กับทัศนคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นในชุมชนแออัด : กรณีศึกษานิตยสาร "อาชญากรรม" และ "191" กับวัยรุ่นในชุมชนแออัดคลองเตย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการศึกษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2538.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. จิตวิทยาจริยธรรม และจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2524.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. การควบคุมอิทธิพลต่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2528.
- ดวงพร อัครวิไล. ปัญหาทางจริยธรรมและความชอบธรรมในการรายงานข่าวเชิงสืบสวน "รายงานประชิด". วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539.

- ฉจิต ดิปานวงศ์. อิทธิพลของอวัจนภาษาของนักร้องแกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ต่อเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539.
- ฉัฐพร พานิช. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้อง : กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539.
- ถาวร เกิดเกียรติพงศ์. สังคมวิทยาปัญหาสังคม. เอกสารประกอบคำบรรยาย ลำดับที่ 22. กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2523.
- ทัศนาภรณ์ ดวงรัตน์. บทบาทของการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539.
- ชนวดี บุญถือ. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาชาวเขา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์. 2531.
- นภาพรณ อัจฉริยะกุลและคณะ. การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2533.
- นโยบายและแผน, สำนัก. สถิติกรุงเทพมหานคร ปี 2539. กองนโยบายและแผน สำนักนโยบายและแผน กรุงเทพมหานคร. 2539.
- บุญเลิศ ช้างใหญ่, สุเมธ วรรณพฤษ และสุพัทธ์ บุญถนอม. เทคนิคการสัมภาษณ์และการทำข่าวเชิงสืบสวน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. 2536.
- ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์. อิทธิพลภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2509.
- ปรมะ สตะเวทิน. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ การดูโทรทัศน์ และทัศนคติของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2538.

- ผดุง อารยะวิญญู. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2528.
- พรทิพย์ วรกิจโกตาทร. การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2531.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. การวิเคราะห์แรงจูงใจบางประการของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2527.
- มนต์ชัย นินนาทนนท์. อิทธิพลของสถาบันบันเทิงเรีงรมย์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2534.
- มนต์ชัย นินนาทนนท์. อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2526.
- มัทนา ไวทยะโกมล. แบบการสื่อสารภายในครอบครัวของบุคคลกับลักษณะการบริหารงานของผู้บริหารธนาคารในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2529.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2534.
- เยาวชนและครอบครัวกลาง, ศาส. รายงานประจำปี พ.ศ. 2539 ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง. กรุงเทพมหานคร : ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง กระทรวงยุติธรรม. 2539.
- รวี อ่างทอง. ผลของภาษาโฆษณาทางโทรทัศน์ที่มีต่อการใช้สำนวนภาษาไทยของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2537.
- รัญจวน มีนประดิษฐ์. อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2513.

- เรื่องศิริ หิรัญชอุณหะ. ชีวิตการสื่อสารของประชาชนในชุมชนแออัด ศึกษาเฉพาะกรณี : ชุมชน
โรงหมู แขวงกล้วยน้ำไท เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. 2533.
- ล้ำค่า โพรธีระช่าง. การใช้และความพึงพอใจจากสื่อของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรม
เบี่ยงเบน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2534.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. วัยรุ่นไทย-ภาพสะท้อนจากมุมหนึ่ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
โอเคียนสโตร์. 2523.
- ศิริชัย ศิริภายะ และกาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : ภาค
วิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531.
- ศิริพร หลิมศิริพงษ์. ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร. 2511.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานผลการสำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชน (วิทยุ-โทรทัศน์) พ.ศ.
2527. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2527.
- สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ต่อชีวิต ความรับผิดชอบต่อสังคม.
กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
2531.
- สมหมาย ปาริจฉัตต์. การวางแผนงานข่าวเชิงสืบสวน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาการ
หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. 2537.
- สมหมาย ปาริจฉัตต์. ข่าวเจาะ เจาะข่าว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน. 2527.
- สังคมสงเคราะห์, กอง. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กนักเรียนในสถานศึกษา
กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย กรุงเทพมหานคร : กองสังคมสงเคราะห์ สำนัก
สวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร. 2539.
- สุกัญญา ตีระวนิช และนันทริกา คุ่มไฟโรจน์. อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร.
คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2528.

- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2533.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2536.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2535.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2529.
- สุพัศรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2539.
- สุพงษ์ โสชนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2533.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การวิจัยรายการวิทยุโทรทัศน์. เอกสารการสอนสาขาวิชา นิเทศศาสตร์ หน่วยที่1-4. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2533.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. เอกสารการสอนชุดวิชาหลัก และทฤษฎีการสื่อสารหน่วยที่ 1-8 พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2535.
- เสถียร เชยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2537.
- เสรี วงษ์มณฑา. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมต่อความรุนแรงของเยาวชนกับ พฤติกรรมในการดูโทรทัศน์ : กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มนักเรียนมัธยมต้น. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2533.
- โสภา ชูพิชัยกุล. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุตรไพศาล. 2528.
- โสภา ชูพิชัยกุล. จิตวิทยาสังคมประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2522.
- อรวรรณ ปิณฑน์โอวาท. การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2537.
- อุราเพ็ญ ตรียางค์กุล. จริยธรรมของผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ต่อการเสนอข่าวความ รุนแรง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2535.

บทนำองค์ความรู้

Atkin, C. K. Anticipated Communication and Mass Media Information Seeking. Public Opinion Quarterly 36. 1973.

Bandura, Albert. Social Learning Theory. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1977.

Defleur, Melvin. Theories of Mass Communication. New York : David McKay Co. 1966.

Erikson EH. Identity and the Life Cycle. Psychological Issues, vol 1, Monograph no. 1, New York : International Universities Press. 1963.

Goode, Erich. Deviant Behavior : An Interactionist Approach. (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1978.

Klapper, Joseph T. The Effect of Mass Communication. New York : The Free Press, 1960.

Rowland, D. Klink. A Survey of the Uses Made of Commercial Television Programmes by Teachers in Elementary Schools of Indiana. Thesis abstract. Bloomington : Indiana University. 1958.

Schramm, W. ; Lyle, J : and Parker, E. B. Television in the Lives of Our Children. Standford University Press. 1961.

Sutherland, E. H. and Cressy, D.R. Principles of Criminology. 6th ed. Chicago : Lippincott. 1960.

Wright, R. Charles. Mass Communication : A Sociological Respective. New York : Radom House. 1986.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับบ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมฤตยา และบ้านปรานี

บ้านเมตตา

กองแรกรับบ้านเมตตา เป็นหน่วยแรกรับเด็กและเยาวชนชาย ตั้งอยู่ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยที่จัดบ้านพักรับเด็กและเยาวชนชายที่ต้องหาอาศัยอาญาเป็นครั้งแรก ซึ่งพนักงานสอบสวนได้นำส่งไว้ระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีของศาล และมีการดำเนินการตรวจสอบถึงความประพฤติและบุคลิกลักษณะของเด็กและเยาวชน เพื่อนรวบรวมเป็นรายงานของสถานพินิจฯ เพื่อนำเสนอให้ศาลเพื่อประกอบการพิพากษาต่อไป นอกจากนี้ยังมีการฝึกอบรมวิชาชีพเบื้องต้น เช่น ช่างเชื่อม โลหะ ช่างไฟฟ้า และช่างฝีมือ เป็นต้นด้วยเหตุที่บ้านเมตตาเป็นกองแรกรับ เพราะฉะนั้นเด็กและเยาวชนที่อยู่ที่นี่จึงเป็นเพียงการพักอยู่ชั่วคราว เพียง 2-3 เดือน ระหว่างรอการตัดสินใจคดีจากศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

สภาพแวดล้อมทั่วไปของบ้านเมตตา

บ้านเมตตาเป็นหน่วยงานที่มีอาณาบริเวณกว้างขวางมาก เนื่องจำนวนเด็กและเยาวชนชายที่ถูกจับกุมมาดำเนินคดีและพักอยู่ในบ้านเมตตานั้นมีจำนวนประมาณ 1,000 คน บริเวณด้านหน้าของบ้านเมตตาจะมองเห็นเป็นรั้วสูงประมาณ 2 เมตร สร้างด้วยปูนอิฐบล็อกและทาสีพื้นขาว ถัดเข้าไปมีกำแพงปูนซิเมนต์สูงประมาณ 4-5 เมตร ส่วนบนของกำแพงมีลวดหนามซึ่งอยู่โดยรอบ ความสูงของลวดหนามประมาณ 50 เซนติเมตร ซึ่งเมื่อผ่านเข้าประตูใหญ่ด้านหน้าที่เปิดกว้างและไม่มีเจ้าหน้าที่เฝ้าอยู่เข้าไปด้านในก็จะพบกำแพงปูนซิเมนต์นี้ยาวขนานกันไป โดยระหว่างกำแพงและรั้วสองแนวนี้เป็นพื้นที่เป็นทางให้รถผ่านเข้าไปได้ และมีที่จอดรถตามขอบของทางนั้น ถัดจากประตูใหญ่เข้ามาเรื่อยๆ เป็นตึกอำนวยการเป็นอาคารสูง 2 ชั้น มีทางเข้าด้านหน้าสูงขึ้นไปบันไดประมาณ 5 ชั้น เมื่อเดินเข้าไปภายในตัวอาคารซึ่งค่อนข้างเก่า ด้านซ้ายเป็นเป็นห้องสหกรณ์ซึ่งใช้เป็นบริเวณที่ญาติมาเยี่ยม จากบันไดด้านหน้าตรงไปจะเป็นบันไดขึ้นสู่ชั้น 2 และตรงด้านข้างบันไดนี้มีทางเดินไปสู่ประตูทางเข้ากำแพงด้านในซึ่งมีประตูเหล็กปิดทึบมีช่องลูกกรงเหล็กสำหรับมองผ่านไปได้ ภายในอาคารนี้ชั้นล่างด้านขวาจากบันไดเป็นบริเวณของเจ้าหน้าที่เฝ้าต่างๆ เช่น สำนักงานคุมประพฤติฯ ห้องนักสังคมสงเคราะห์ ห้องนักจิตวิทยา และฝ่ายงานธุรการ ส่วนชั้น 2 เป็นสำนักงานของเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกัน และบริเวณที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่บ้านเมตตา มี 2 แห่ง คือในห้องทำงานของเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ที่อยู่ชั้นที่ 2 และอีกแห่ง

คือบริเวณหน้าประตูเหล็กที่จะผ่านเข้าไปภายในที่กล่าวถึงข้างต้น โดยผู้วิจัยใช้โต๊ะของเจ้าหน้าที่ที่คอยดูแลเปิดปิดประตูนั้นเป็นที่นั่งสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเจ้าหน้าที่เปิดประตูจะเรียกกลุ่มตัวอย่างออกมาทีละคน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ค้นพบอีกว่าที่บ้านเมตตา มีกฎห้ามนำขนมที่เข้าไปกินข้างใน โดยจะต้องฝากไว้ที่เจ้าหน้าที่ก่อนและถ้าญาตินำขนมมาให้ก็จะให้เด็กและเขาวรชนนั้นรับประทานให้หมดเสียก่อน เนื่องจากหากนำเข้าไปแล้วจะถูกทวงขาใหญ่หรือเด็กที่มีอิทธิพลต่อเด็กคนอื่นในบ้านเมตตา แย่งและอาจทำร้ายได้ เด็กและเขาวรชนชายที่อยู่ที่บ้านเมตตาจะแต่งเครื่องแบบเป็นกางเกงขาสั้นสีดำ และสวมเสื้อยืดอกกลมหรือเสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีขาว และตัดผมสั้นเกรียนเป็นทรงนักเรียน ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าเสื้อผ้าของบางคนนั้นเก่าและสีค่อนข้างหม่นมากแล้ว รวมทั้งมีกลิ่นเหม็นของเสียแรงมาก เพราะนอกจากเด็กชายเหล่านี้จะต้องทำกิจกรรม และหน้าที่ต่างๆ แล้วยังต้องมีการฝึกแถวแบบทหารด้วย

สำหรับบริเวณภายในกำแพงนั้น ผู้วิจัยได้มองผ่านจากทางหน้าต่างของห้องที่ทำการสัมภาษณ์ เห็นเป็นอาคารตึก 2 ชั้น 1 อาคาร ชั้นล่างเรียกว่า หอ 5 และชั้นบน เรียกว่า หอ 6 ส่วนอาคารชั้นเคียวยกพื้นสูงอีก 4 อาคาร คือ หอ 1 หอ 2 หอ 3 และหอ 4 และสนามหญ้าที่อยู่ตรงกลางนั้นใช้สำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในนั้นจะมองเห็นเด็กชายสวมเสื้อขาว กางเกงขาสั้นสีดำ ผมเกรียนเดินกันอยู่ชวักไขว่ บางคนนั่งคุย บางคนเล่นกีฬา บางคนทำงานช่างไม้ และบางคนก็กวาดขยะ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทราบว่ามีเด็กในบ้านเมตตาจะเรียกเจ้าหน้าที่ผู้ชายทุกคนว่า “พ่อ” และเจ้าหน้าที่ผู้หญิงว่า “แม่” ซึ่งต่างจากบ้านปรามิ ที่จะเรียกว่า “ครู” สำหรับบ้านกรุณา และบ้านมุทิตา จะเรียกเจ้าหน้าที่ว่า “ครู” หรือบางคนก็เรียกชื่อตามปกติ

กิจกรรมของบ้านเมตตา

กิจกรรมของเด็กและเขาวรชนในบ้านเมตตาจะเริ่มตั้งแต่ตื่นนอน เวลา 5.00 น. เวลา 6.00 น. ก็เป็นช่วงวิ่งออกกำลังกาย จนเวลา 6.30 น. จะอาบน้ำแต่งตัว และเวลา 7.30 น. เริ่มรับประทานอาหารเช้า เวลา 8.00 น. เป็นการอบรมประจำวัน จนถึงเวลา 8.30 น. เป็นช่วงพักทำกิจวัตรตามอิสระ และเวลา 8.45 - 9.45 น. ทำกิจกรรมกลุ่ม เรียกว่า กลุ่มประชุมเช้า หรือ Morning Meeting ซึ่งเด็กจะทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการฝึกนิสัยเด็ก เพื่อปรับพฤติกรรมในการทำกิจกรรมกลุ่มประชุมเช้านี้จะให้เด็กทำการเสนอเหตุการณ์ ข่าวสารประจำวัน ท่องปรัชญา ทำชุมชนบำบัด ท่องกฎของชุมชน ทั้งนี้กิจกรรมนี้จะแยกทำเป็นกลุ่มตามหอต่างๆ ซึ่งบางกลุ่มอาจมีนั่งสมาธิก่อนจบกลุ่มประชุมเช้า

หลังจากเสร็จกลุ่มประชุมเช้า เวลา 9.45 น. จะเป็นการทำกิจกรรมกลุ่มตามวัน เช่น กลุ่มปฐมนิเทศน์ของนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และผู้อำนวยการกองแรกรับ กลุ่มปฐมนิเทศน์ผู้ปกครองโดยนักสังคมสงเคราะห์ กลุ่มปฐมนิเทศน์เด็กใหม่ และในช่วงบ่ายอาจมีกิจกรรมแทรกเพื่อลดสภาพพฤติกรรม เรียกว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มอาชีพป่าไม้ และหน่วยวิชาชีพ เช่น ช่างเชื่อมโลหะ ช่างประปา ช่างไม้ ช่างปูน ช่างไฟฟ้า เป็นต้น นอกจากนี้ก็อาจเข้าห้องสมุด และในเวลาประมาณ 19.00 น. เป็นการสวดมนต์และอบรมก่อนเข้านอน หลังจากนั้นก็เป็นการทำคู่มือทัศนจนถึง 22.00 น. สำหรับวันเสาร์ อาทิตย์จะเป็นกิจวัตรประจำวัน ปล่อยให้อิสระไม่มีกิจกรรมใดๆ ถือเป็นวันพักผ่อน

บ้านกรุณา

บ้านกรุณาเป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ ตั้งอยู่ที่ถนนสรรพาวุธ แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ทำการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายที่ศาลตัดสินว่ามีความผิดตามกฎหมาย และให้มีการแก้ไขความประพฤติ มีการสอนวิชาสามัญ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีการสอนวิชาชีพต่างๆ เช่น ช่างไม้ ช่างเย็บเสื้อผ้า ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ คนตรี ศิลปกรรม ช่างตัดผม และวิชาเกษตรกรรม พร้อมทั้งให้การอบรมจริยธรรม จัดเทศกาลความประพฤติ เพื่อแก้ไขความผิดปกติของเด็กและเยาวชน

สภาพแวดล้อมทั่วไปของบ้านกรุณา

ทางเข้าบ้านกรุณามีรั้วสูงประมาณ 2 เมตร เป็นรั้วปูนซิเมนต์และมีลูกกรงเหล็ก ไม่สูงมากนัก ด้านข้างติดกับศาลแขวงพระโขนง เมื่อผ่านประตูชั้นแรกเข้าไปจะเป็นอาคารชานานไปกับรั้วด้านหน้า อาคารนี้เป็นตึกสีขาวสูง 2 ชั้น เป็นอาคารเก่าแก่เนื่องจากสังเกตจากรูปทรงการออกแบบที่ดูเก่าและสภาพอาคารที่ค่อนข้างทรุดโทรม ตรงกลางตัวอาคารนี้จะเป็นประตูโค้งกว้างประมาณ 2 เมตร สำหรับเป็นทางเข้าออกของรถยนต์ได้ อาคารด้านหน้านี้เป็นตึกอำนวยการ เป็นส่วนของผู้ที่ฝ่ายต่างๆ เช่น ชุกรการ หัวหน้าสถานฝึก เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ฝ่ายพัสดุ มีห้องญาติเยี่ยม และร้านค้าสหกรณ์อยู่ด้วย เมื่อเข้าทางประตูด้านหน้าแล้วเดินขวาวจะเป็นที่จอดรถ หรืออาจตรงไปเลี้ยวอ้อมตึกอำนวยการนี้เข้าไปจอดรถบริเวณภายใน ถัดไปจากที่จอดรถบริเวณหน้าจะเป็นส่วนของร้านอาหารที่เป็นหลังคาถังกะติเก่าๆ แต่กว้างขวางพอสำหรับให้คนจำนวน 20-30 คน นั่งรับประทานอาหาร และที่นี้ยังเป็นที่สำหรับให้ญาติมารอเพื่อให้เจ้าหน้าที่เรียกเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชน

เมื่อผ่านเข้ามาด้านหลังคิกอำนวยการแล้ว ด้านขวามือจะเป็นบริเวณบ้านพักของเจ้าหน้าที่ซึ่งดูร่มรื่น มีทางเล็กๆผ่านไปตามแนวกำแพงสูงชันในและแนวบ้านของเจ้าหน้าที่กำแพงนี้มีค้ำหนึ่งยาวขนานไปกับคิกอำนวยการ กำแพงนี้เป็นปูนซิเมนต์สีขาวสูงประมาณ 4-5 เมตร ส่วนบนกำแพงมีราวคานสูงประมาณ 50 เซนติเมตร ตรงกลางมีประตูบานใหญ่ที่ทำด้วยเหล็กทึบสำหรับรถเข้าออก บานประตูเหล็กนี้จะเป็นรูเล็กๆ หลาขรูสำหรับมองผ่านได้ ซึ่งประตูใหญ่นี้อยู่ตรงกันกับประตูโค้งที่เจาะผ่านตรงกลางคิกอำนวยการ ใกล้ๆกับประตูใหญ่เป็นประตูสำหรับคนเดินเข้าออกซึ่งจะมีขุมของเจ้าหน้าที่เปิดปิดประตู บานประตูเป็นเหล็กหนาที่เจาะรูเล็กๆไว้หลาขรูสำหรับมองผ่านได้

หลังจากผ่านประตูเหล็กนั้นเข้าไปจะเห็นเป็นคัวอาคาร 2 ชั้นสีขาว สร้างเป็นแนวยาวขนานกับกำแพงไป คัวอาคารแบ่งเป็นห้องใหญ่ๆ เช่น ห้องหน่วยช่างศิลป์ ห้องหน่วยช่างเขียน ห้องนักจิตวิทยา ห้องนักสังคมสงเคราะห์ และห้องนักจิตวิทยา ซึ่งห้องนี้เป็นห้องที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ ภายในห้องมีกระจกกันสามารถมองผ่านได้ และคิดเครื่องปรับอากาศซึ่งทำให้เด็กในบ้านกรุณามักมานั่งเล่นพูดคุยกับนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เนื่องจากได้ปรึกษายปัญหาต่างๆ และอากาศเย็นสบาย ถัดไปด้านหลังเป็นอาคาร ประมาณ 10 หลัง ซึ่งเป็นสถานที่ของหน่วยการสอนต่างๆ เช่น งานช่างตัดผม ช่างแอร์ ช่างไม้ ช่างเครื่องยนต์ ช่างพิมพ์ ห้องสมุด รวมทั้งมีอาคารหอนอนอีก 3 อาคาร รวมเป็นหอนอน 5 หอ ซึ่งแต่ละหอจะมีเด็กพักอาศัยประมาณ 200 คน

กิจกรรมของบ้านกรุณา

เด็กและเยาวชนในบ้านกรุณาจะต้องตื่นนอนเวลา 6.00 น. และทำกิจวัตรประจำวัน ต่อจากนั้นก็เป็นการวิ่งออกกำลังกาย และเวลา 7.00 น. เป็นการรับประทานอาหารเช้า สำหรับช่วงนี้จะมีการแบ่งหน้าที่ล้างชาม และทำความสะอาดสำหรับเด็กคนที่เป็นเวร เวลา 8.30 น. เคารพธงชาติและอบรมจนถึงเวลา 9.00 น. และเวลา 9.00-10.00 น. เป็นการรวมกลุ่มทำกลุ่มประชุมเช้า โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือหอนอน 3 และหอนอน 6 ที่แยกออกมาทำกลุ่มประชุมเช้าที่แต่ละหอนอน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งต้องทำกลุ่มประชุมเช้าตามหน่วยเนื่องจากมีสถานที่จำกัด หน่วยวิชาชีพมี 13 หน่วย รวมกับหน่วยสามัญอีก 1 หน่วย ที่สอนตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับหน่วยวิชาชีพได้แก่ ช่างศิลป์ ช่างไม้ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างยนต์ ช่างอิฐบล็อก ช่างตัดผม ช่างตัดเย็บ และหน่วยดนตรี เป็นต้น

สำหรับกิจกรรมบางวันก็เป็นการอบรมพุทธสมาคม โดยมีวิทยากรรับเชิญมาให้ความรู้เรื่องธรรมะ บางวันก็เป็นผู้พิพากษาสมทบจะมาอบรมจริยธรรม สำหรับนักจิตวิทยาที่จัดกลุ่มบำบัดเพื่อปรับพฤติกรรมเด็ก โดยให้มีการสัมมนาตนเอง และนักจิตวิทยาซึ่งรับผิดชอบเรื่องจัดเด็กเข้าหน่วยการเรียนตามความเหมาะสม และในกรณีที่เด็กที่ไม่มีกิจกรรมใดก็จะเข้าเรียนตามหน่วยเรียนตั้งแต่เวลา 11.00-11.30 น. และรับประทานอาหารกลางวันจนถึงเวลา 13.00 น. จึงเข้าเรียนตามเดิมจนถึงเวลา 16.00 น. สำหรับช่วงกลางคืนเวลาประมาณ 19.00-19.30 น. เป็นการอบรมของหอบ้านประจำหอนอน แล้วสวดมนต์ไหว้พระ และพูดคุยปัญหาของแต่ละคน หลังจากนั้นก็ดูโทรทัศน์จนถึง 22.00 น. ในวันธรรมดา ส่วนวันเสาร์และอาทิตย์ไม่มีกิจกรรมต่างๆ และเปิดโทรทัศน์ให้ดูจนถึงเวลา 24.00 น. และในกรณีวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันเด็ก วันปีใหม่ จะมีการจัดกิจกรรมพิเศษ โดยให้เด็กคิดกิจกรรมเอง เช่น แสดงละคร รีวิวประกอบเพลง เป็นต้น

บ้านมุทิตา

บ้านมุทิตา หรือสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นเล็ก ตั้งอยู่ที่ถนนสรรพาวุธ แขวงบางนา เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพฯ เป็นสถานที่รับตัวเด็กและเยาวชนจากศาลซึ่งพิพากษาส่งตัวไปฝึกและอบรม อายุของเด็กและเยาวชนตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป จนถึง 14 ปีบริบูรณ์ มีการฝึกอบรมวิชาชีวิตต่างๆ และวิชาสามัญ ทดศึกษา จริยศึกษา รวมทั้งแก้ไขพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคล สงเคราะห์และเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดและควบคุมตัวไว้ตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด เพื่อให้เด็กและเยาวชนเกิดการสำนึกตัวเอง และมีการพัฒนาพฤติกรรมเสียใหม่ให้สามารถที่จะออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้และกลับคนเป็นพลเมืองดีเมื่อได้รับการปลดปล่อย

สภาพทั่วไปของบ้านมุทิตา

บ้านมุทิตามีพื้นที่ทั้งหมด 13 ไร่ ตั้งอยู่ด้านหลังอาคารศาลแขวงพระโขนงแห่งใหม่ที่กำลังก่อสร้างอยู่จึงทำให้ไม่สามารถมองเห็นตัวอาคารบ้านมุทิตาจากถนนด้านนอก และเมื่อผ่านเข้ามาบริเวณบ้านมุทิตาจะมองเห็นกำแพงปูนฉาบผนังสีขาวสูงประมาณ 4-5 เมตร ส่วนบน

ของกำแพงมีแนวลดหลั่นสูงประมาณ 50 เซนติเมตร มีประตูใหญ่สำหรับเข้าออกเป็นประตูเหล็กซึ่งมักเปิดไว้เสมอเพื่อให้คนผ่านเข้าออกซึ่งมีป้อมของเจ้าหน้าที่เวรยามอยู่ถัดจากประตู เมื่อผ่านประตูเข้าไปจะเห็นศาลาสำหรับญาติมาเยี่ยม และอีกฝั่งเป็นสวนหย่อมมีบริเวณห้องสุขาอยู่ติดกันและถัดจากสวนหย่อมไปเป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสมุทรปราการ ในสังกัดสถานพินิจฯสมุทรปราการ โดยมีแนวรั้วเหล็กสูง 2-3 เมตร กั้นระหว่างบริเวณของสถานฝึกและอบรมฯ สมุทรปราการนี้ กับบริเวณของบ้านมูทิดา

เมื่อผ่านประตูตรงรั้วเหล็กนั้นมา ด้านขวาเป็นอาคารชั้นเดียวยาวขนานไปกับรั้วเหล็ก อาคารนี้แบ่งเป็น 5 ห้อง ได้แก่ ห้องช่างเย็บ ห้องพิมพ์ดีด ห้องสมุด ห้องนั่งสังคมนาเครื่องเย็บ ห้องธุรการ ซึ่งเป็นห้องที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ถัดจากอาคารนี้ไปทางซ้ายเป็นอาคารชั้นเดียวแบ่งเป็น 3 ห้อง ได้แก่ ห้องพัสดุ ห้องช่างถ่ายภาพ และห้องช่างศิลป์ บริเวณส่วนกลางเป็นสนามหญ้ากว้างสำหรับเล่นกีฬาและเข้าแถว ที่ฝั่งตรงข้ามของอาคาร 2 หลังนี้เป็นอาคารสูง 2 ชั้น ใช้เป็นหอนอน ชั้น 1 เป็นหอนอน 2 และชั้น 2 เป็นหอนอน 1 สำหรับด้านซ้ายของขอบสนามมีเสาธงชาติอยู่ และด้านหลังเสาธงนี้ ก็เป็นสนามเด็กเล่น และเป็นอาคารสูง 2 ชั้น ที่เป็นสถานที่ตั้งของห้องช่างไม้ ห้องพัสดุ ห้องคัดหมั ส่วนด้านหน้าของอาคารนี้มีห้องพลศึกษาและห้องพยาบาล

บ้านมูทิดาแบ่งสายงานออก 8 สายงานดังต่อไปนี้

1. สายงานธุรการที่ทำงานด้านการเงิน พัสดุ งานพิมพ์ดีด และงานทะเบียนต่างๆ
2. สายงานอภินิหารที่ทำงานเกี่ยวกับการส่งเสริมความตั้งใจดีของเด็กให้เป็นพลเมืองดี ทำหน้าที่ปกครองอบรมเด็กโดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่อภินิหารอยู่ดูแลประจำหอนอนทุกหอ
3. สายงานฝึกและอบรม ซึ่งประกอบด้วย การอบรมวิชาสามัญ ที่จัดการศึกษาให้เด็กและเยาวชนตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 การอบรมวิชาชีพ ได้แก่ ช่างไม้ ช่างปูน ช่างศิลป์-หัตถกรรม เกษตรกรรม ช่างถ่ายภาพ และช่างคัดหมั เป็นต้น การอบรมพัฒนานิสัย เป็นกิจกรรมพิเศษเพื่อขัดเกลาลักษณะนิสัย อบรมจริยธรรม ศิลธรรม จรรยา มารยาท และพลศึกษา
4. หน่วยพยาบาล ทำหน้าที่ดูแลรักษาทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชน
5. นักจิตวิทยา คอยดูแลเด็กและเยาวชนที่บกพร่องทางกายและจิตใจ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาพจิตที่ดี

6. นักสังคมสงเคราะห์ ที่คอยดูแลเรื่องเกี่ยวกับการติดต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และหากเด็ก และเยาวชนไม่มีญาติ ก็จะประสานงานกับองค์กรสงเคราะห์อื่นๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนต่อไป
7. การเลี้ยงอาหาร ปูรงอาหารเลี้ยงเด็กและเยาวชนวันละ 3 มื้อ
8. การควบคุม จัดเจ้าหน้าที่ดูแลประจำจุดต่างๆเพื่อป้องกันการหลบหนี

กิจกรรมของบ้านมุทิตา

กิจกรรมของเด็กและเยาวชนในบ้านมุทิตาเริ่มที่เวลา 6.00 น. ตื่นนอน เวลา 7.00-7.30 น. ฝึกทาสรีการ วิ่งออกกำลังกาย เวลา 8.00 น. รับประทานอาหารเช้า เวลา 8.30 น. เคารพธงชาติเวลา 9.00-12.00 น. แยกเข้าหน่วยต่างๆ ได้แก่ งานโยธา วิชาสามัญ และฝึกวิชาชีพ เวลา 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน เวลา 13.00 -16.30 น. เข้าหน่วยงานโยธา วิชาสามัญ ฝึกวิชาชีพ ทดศึกษา และให้พบญาติ เวลา 17.00 น. รับประทานอาหารเย็น เวลา 18.00 น. ขึ้นนอน มีการประชุมเย็นเพื่อจัดกรณีศึกษา อบรมจริยธรรม และสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอน และหลังจากสวดมนต์แล้วเป็นเวลาดูโทรทัศน์จนถึงเวลา 22.00น. จึงเข้านอน สำหรับวันเสาร์และอาทิตย์ไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอน จะมีแต่การทำกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การทำความสะอาด ซักผ้า เข้าห้องสมุด และกิจกรรมสันทนาการ

บ้านปรานี

บ้านปรานี เป็นกองแรกรับและสถานฝึกอบรมและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง ตั้งอยู่ที่ถนนมหาธาตุ ปากคลองมหาตาด แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร เมื่อเด็กและเยาวชนหญิงที่กระทำความผิดและถูกจับกุมมายังสถานพินิจฯ กลาง ของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง กระทรวงยุติธรรม และระหว่างการสอบสวนและดำเนินคดีเด็กและเยาวชนหญิงเหล่านั้นก็จะถูกส่งตัวมาควบคุมเพื่อรอการตัดสินจากศาล ซึ่งในช่วงนี้อาจมีการประกันตัวเพื่อรอการตัดสิน หรือถ้าไม่มีการประกันตัวเด็กและเยาวชนก็จะถูกควบคุมในกองแรกรับของบ้านปรานี และเมื่อเด็กและเยาวชนถูกตัดสินว่ามีความผิดทางอาญาจริงก็จะถูกพิจารณาความผิดโดยมีการดำเนินการดังนี้ ว่ากล่าวตักเตือน คุมประพฤติ รอกำหนดโทษ-มีคุมประพฤติ รอกำหนดโทษ-ไม่มีคุมประพฤติ ฝึกอบรม ปรับ จำคุก จำคุก-รอกำหนดโทษ โดยที่บ้านปรานีจะเป็นสถานที่ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดต่อไป

สภาพแวดล้อมทั่วไปของบ้านปรานี

สภาพภายในบ้านปรานีเมื่อมองจากด้านหน้า จะเห็นกำแพงปูนฉาผนังสูงประมาณ 3-4 เมตร ขนานไปกับถนนมหาราช มีประตูสำหรับเข้าออกแคบๆ ท่อให้รถยนต์เข้าออกได้ที่ละคัน ประตูมี 2 ชั้น โดยชั้นแรกเป็นประตูเหล็กทึบมีช่องสำหรับมองออกภายนอกกว้างประมาณ 10 นิ้ว และสูงประมาณ 8 นิ้ว เมื่อผู้วิจัยมาถึงจะต้องมากดครั้งที่หน้าประตูเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เฝ้าประตูมาเปิด ซึ่งเจ้าหน้าที่เฝ้าประตูนี้เป็นผู้หญิงแต่งเครื่องแบบตึกกัมแบบข้าราชการ ผ่านจากประตูเหล็กมาประมาณ 4 เมตร มีประตูเป็นตุ๊กกรงเหล็กเลื่อนได้อีกหนึ่งชั้นสำหรับเปิดเข้าสู่ภายใน บริเวณระหว่างประตูเหล็กทึบกับประตูตุ๊กกรงชั้นในนี้เป็นบริเวณที่ห้ามเด็กและเขวachsenในสถานศึกษาออกมาโดยไม่ได้รับอนุญาต เมื่อมองทางด้านซ้ายเป็นอาคารสูง 3 ชั้น ซึ่งใช้เป็นกำแพงด้านหน้าของบ้านปรานี โดยชั้นล่างของอาคารเป็นที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งสามารถเดินเข้าออกได้ อีกทางโดยไม่ต้องผ่านประตูทึบ และบริเวณนี้จะมีตุ๊กกรงกันระหว่างภายในอีกชั้นหนึ่งด้วย ส่วนชั้น 2 ของอาคาร เป็นห้องจักรสำหรับฝึกอาชีพการตัดเย็บเสื้อผ้า และตัดเย็บเครื่องหนัง และสำหรับชั้น 3 เป็นหอนอนของเด็กและเขวachsenที่อัยการตัดสินของกองแรกรับ ระเบียบของชั้น 2 และ 3 นี้จะเป็นห้องแม่ตุ๊กอ่อนสำหรับดูแลดูของเขวachsenที่มีตุ๊กอ่อน ทั้งนี้บันไดทางขึ้นชั้น 2 และชั้น 3 มีอยู่ที่ภายในประตูตุ๊กกรงเหล็ก และสำหรับทางด้านซ้ายเป็นโรงอาหารสำหรับนำอาหารที่หน่วยโภชนาการนำมาขายเพื่อหารายได้ด้วย

ถัดจากประตูตุ๊กกรงเหล็กเข้าไปเป็นสนามปูน มีลานเล่นกีฬา ด้านซ้ายมือจะเป็นอาคาร 3 ชั้น ชั้นล่างของอาคารเป็นโรงอาหาร ชั้น 2 เป็นห้องเรียนวิชาสามัญ โดยมีการสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จะเป็นการเรียนทางไปรษณีย์ โดยมีงานรับค่าตอบแทนของไทยคมคิดตั้งอยู่ ชั้น 3 เป็นหอนอนสำหรับเด็กและเขวachsenที่ถูกตัดสินคดีของสถานฝึกและอบรมฯ ถัดเข้าไปอีกเป็นอาคารชั้นเดียวสำหรับฝึกศิลปะการประดิษฐ์ต่างๆ เช่นการทำกระดาษ ดอกไม้ประดิษฐ์ ดอกไม้แห้ง เซรามิก ถัดไปอีกอาคารเป็นโรงครัวซึ่งทำอาหารและสำหรับเป็นหน่วยโภชนาการ เพื่อฝึกวิชาชีพของเด็กและเขวachsen ซึ่งมีการทำอาหารขายทั้งบุคคลภายในและภายนอกด้วย โดยจะนำอาหารมาขายที่โรงอาหารด้านหน้าที่อยู่ตรงข้ามกับอาคารที่ทำงานเจ้าหน้าที่

เมื่อเดินต่อไปด้านที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา มีอาคารทรงโบราณ อยู่ชานกับแม่น้ำเจ้าพระยา เรียกกันว่าตึกครูใหญ่ เนื่องจากชั้นล่างเป็นห้องทำงานของอาจารย์ใหญ่ของบ้านปรานี และอีกฝั่งก็เป็นห้องเรียนคนตรีไทย ส่วนชั้นบนเป็นห้องพยาบาล และห้องเรียนพิมพ์ดีด และถัดมาทางขวาของตึกครูใหญ่จะเป็นเรือนไม้ 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นห้องเรียนศิลปหัตถกรรมอีกห้องหนึ่ง ทั้งการวาดภาพผ้าบาติก การประดิษฐ์ดอกไม้สำเริงต่างๆ ถัดมาอีกอาคารเป็นอาคารไม้ 2 ชั้นเช่นกัน ชั้นล่างเป็นห้องทักครู ห้องน้ำดื่ม และชั้นบนเป็นห้องสมุด ห้องประดิษฐ์ดอกไม้ ทำกระทงอีกห้องหนึ่ง และห้องแม่ลูกอ่อน และเมื่อถัดมาจะวนกลับมาสู่ประตูหน้าที่เป็นลูกกรงเหล็ก และโรงอาหารที่สำหรับจำหน่ายอาหารของหน่วยโภชนาการ ซึ่งผังโคจรรวมเป็นลักษณะคล้ายรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีสนามปูนซีเมนต์อยู่ตรงกลางล้อมรอบด้วยอาคารต่างๆ

ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้พื้นที่โรงอาหารที่สำหรับจำหน่ายอาหารเพื่อเป็นสถานที่สัมภาษณ์ เนื่องจากขณะที่เก็บข้อมูลหน่วยโภชนาการมีการจัดทำอาหารจำหน่ายชั่วคราว เจ้าหน้าที่หรือคุณพัทณี เวทสุภรณ์ นักจิตวิทยาเป็นผู้ที่เรียกกลุ่มตัวอย่างตามที่ผู้วิจัยต้องการมา และขณะที่กลุ่มตัวอย่างออกมานั้นจะต้องมีเจ้าหน้าที่คอยดูแล เนื่องจากบริเวณโรงอาหารนั้นอยู่ภายนอกประตูลูกกรงเหล็กซึ่งอาจเกิดการหลบหนีได้หากไม่ระมัดระวัง ทั้งนี้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในบ้านปรานีจะมีเครื่องแบบคล้ายชุดนักเรียนหญิง บางคนสวมเป็นชุดนักเรียน บางคนนุ่งผ้าถุงสีน้ำเงิน สวมเสื้อขาวซึ่งอาจเป็นเสื้อยืดหรือเสื้อคอเชิ้ตแขนสั้นก็ได้ เมื่อสังเกตเสื้อผ้าที่สวมใส่จะเห็นว่าเป็นเสื้อผ้าที่เก่า สีก่อนข้างหม่นແຕ່งถึงการสวมใ้มาเป็นเวลานาน รวมทั้งอาจมีการใช้ต่อกันเป็นทอดๆหลายคนแล้วก็ได้ เมื่อดูถึงรูปร่างลักษณะของเด็กและเยาวชนโดยรวมๆแล้ว ส่วนมากจะไว้ผมสั้นกัน และมีผิวค่อนข้างคล้ำ และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ก็มีกลิ่นตัวเป็นกลิ่นเหงื่อ และกลิ่นของเสื้อผ้าเก่าๆปนอยู่ ซึ่งอาจเป็นเพราะการทำงานและกิจกรรมต่างๆตลอดวัน

กิจกรรมของบ้านปรานี

เด็กและเยาวชนที่บ้านปรานีจะต้องตื่นนอนเวลา 6.00 นาฬิกา และทำกิจวัตรส่วนตัว คืออาบน้ำ แต่งหน้า แปรงฟัน แต่งตัว และรับประทานอาหารเช้า และเวลา 8.45 - 9.45 นาฬิกา ก็จะเป็นเวลาของกิจกรรม "ชุมชนป้าบัก" โดยเรียกกันว่า Morning Meeting เป็นกิจกรรมกลุ่ม

เพื่อช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติด เนื่องจากเด็กและเยาวชนส่วนมากจะติดยาเสพติดกัน ซึ่งในปัจจุบันนี้จะติดยาเข้ากันจำนวนมาก กิจกรรมชุมชนป่าช้าเป็นกิจกรรมกลุ่มแบบเพื่อนช่วยเหลือเพื่อน เป็นการดูแลพฤติกรรมซึ่งกันและกัน ดักเตือนกันให้รู้ว่าพฤติกรรมที่ทำไปนั้นจะทำให้สังคมกลุ่มใหญ่เดือดร้อน

ลักษณะของกิจกรรมจะเริ่มจากให้เด็กมารวมกันหมดที่โรงอาหารภายใน ชกวันเด็ก และเยาวชนที่ทำงานซักผ้า และทำงานบ้านอื่นๆ เมื่อเด็กมารวมกันแล้ว จะมีผู้ดำเนินกิจกรรมเป็นเด็กที่ได้รับการคัดเลือกจากครูว่าเป็นคนมีพฤติกรรมดี หรืออาจเป็นอาสาสมัครมาดำเนินกิจกรรม โดยเริ่มจากการอ่านข่าวรายการ ข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ข่าวกีฬา เกร็ดความรู้ และบันเทิง เป็นต้น เมื่อมีการรายงานข่าวจบผู้ดำเนินกิจกรรมจะเลือกผู้ที่จะอ่านรายงานข่าวของวันต่อไปอีกหรืออาจจะเป็นความสนใจของเด็กเองก็จะเสนอตัวมาทำ และสำหรับขั้นต่อไปก็เป็นการดักเตือนกัน เป็นการรายงานพฤติกรรมต่างๆของเพื่อน โดยให้เด็กทำหน้าที่ตรวจสอบกันเองว่าใครทำพฤติกรรมอย่างไรที่ไม่เหมาะสม ทำให้กลุ่มเดือดร้อนก็จะว่ากล่าวดักเตือนกันเองเพื่อให้มีการปรับปรุงตัวเองต่อไป ในการดักเตือนก็จะมีครูคอยคอย คติพจน์ คำพังเพย ซึ่งเป็นการสอนใจให้ทำความดี และสุดท้ายก็จะเป็นการทอ่งปรัชญาให้ชื่นใจ ซึ่งปรัชญานั้นสอนให้รู้ถึงกรรมกบฏวียนว่าใครทำอะไรต้องได้รับผลนั้นตอบแทน

เมื่อเสร็จจากกิจกรรมชุมชนป่าช้าแล้วก็แยกย้ายกันเข้ากลุ่มเรียนหนังสือวิชาสามัญ กลุ่มฝึกอาชีพได้แก่ เข็มจักร เข็มผ้า เข็มเครื่องหนัง ศิลปะหัตถกรรม คนตรีไทย ทิมพัตติค และงานฝีมือต่างๆ สำหรับในช่วงเย็นก็เป็นการทำชุมชนป่าช้ากลางคืน เรียกว่า กลุ่มกลางคืน โดยกิจกรรมในแต่ละวันจะเปลี่ยนกันไป เช่น วันจันทร์ เป็นการพูดเล่าถึงตัวเอง วันพฤหัสบดี เป็นการเขียนบันทึกประจำวันจนเวลาประมาณ 19.30 น. ก็จบกิจกรรมชุมชนป่าช้ากลางคืน จากนั้นก็เป็นการเปิดโทรทัศน์ให้ดูจนถึงเวลา 21.00 น. จึงแยกย้ายกันเข้านอน

เนื่องจากจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง(สถานพินิจกลาง)นั้น เป็นเด็กและเยาวชนชายจำนวนมากกว่าเด็กและเยาวชนหญิง โดยดูจากจำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้ถูกควบคุมใน

สถานฝึกและอบรมฯกลางทั้ง 4 แห่ง ณ วันที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลวันแรก ซึ่งมีจำนวนดังนี้ บ้านเมตตา จำนวน 968 คน บ้านกรุณา จำนวน 987 คน บ้านมุทิตา จำนวน 289 คน และ บ้านปรานี จำนวน 216 คน นอกจากนี้มีจำนวนเด็กและเยาวชน ที่เจ้าหน้าที่ได้คัดเลือกตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในบทที่ 3 ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ข้อที่ 2 นั้น มีจำนวนเด็กและเยาวชนชายมากกว่าเด็กและเยาวชนหญิง คือ มีเด็กและเยาวชนชาย จำนวน 58 คน และเด็กและเยาวชนหญิงมีจำนวนเพียง 15 คน ซึ่งทำให้การเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงไม่เพียงพอ ตามที่กำหนดไว้ว่าจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพศชาย 20 คน และจากเพศหญิง 20 คน เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายจำนวน 30 คน และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 10 คน ดัง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฟอร์มการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและผู้ปกครองเด็กและเยาวชนกลาง

หัวข้อ : ภูมิหลังทางครอบครัว กระบวนการตั้งคณกรณ และ การเปิดรับรารการโทรทัศน
ประเภทสารคดีเชิงสืบสวน ของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

- คำชี้แจง : 1. การสัมภาษณ์ครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. คำถามแต่ละข้อ ไม่ได้วัดว่าผู้ตอบเป็นคนดีหรือไม่ดี และ ไม่ได้วัดว่าตอบผิดหรือ
ถูก และคำตอบจะ ไม่เป็นผลเสียต่อคุณ ดังนั้นจึงขอให้คุณตอบตามความเป็นจริง
3. คำถามเป็นคำถามเกี่ยวกับตัวคุณและความสัมพันธ์ของคุณที่มีต่อคนใกล้ชิด
ตลอดจนการดูรายการ โทรทัศน์ของคุณ ก่อนที่คุณจะเข้ามาอยู่ที่นี่
4. ในกรณีที่ผู้ตอบ ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา ให้ใช้คำตอบเกี่ยวกับผู้ปกครองที่เลี้ยงดู

.....

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัวและภูมิหลังทางครอบครัว

- ชื่อ-นามสกุล.....ชื่อสมมุติ.....
- เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
- อายุ .....ปี
- สถานที่เข้ามาอยู่ที่นี่.....
- ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามาอยู่ที่นี่ (ถ้าออกจากโรงเรียน/ไม่ได้เรียน ...ระบุสาเหตุ)
- .....
- ระดับการศึกษาของบิดา.....
- ระดับการศึกษาของมารดา.....
- อาชีพของบิดา.....
- อาชีพของมารดา.....
- อายุของบิดา .....ปี อายุของมารดา.....ปี หรือผู้ปกครอง .....ปี
- สถานภาพสมรสของบิดามารดา.....
- หากบิดามารดาของคุณเลิกร้างกัน คุณมีพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยงหรือไม่.....
- หากบิดามารดาของคุณมีคู่สมรสใหม่แล้วมีบุตรใหม่หรือไม่ และกี่คน.....
- มีพี่น้องรวมทั้งคุณด้วยทั้งหมด.....คน คุณเป็นคนที่.....
- จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน ประกอบด้วย.....

- รายได้รวมของครอบครัวโดยประมาณ (ต่อเดือน).....บาท
- คุณคิดว่าฐานะทางบ้านเป็นอย่างไร.....
- คุณเคยประกอบอาชีพอะไร.....
- บ้านของคุณมีลักษณะเป็นอย่างไร.....
- บริเวณที่พักอาศัยของคุณมีสภาพแวดล้อมอย่างไร.....
- .....
- ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกครอบครัวของคุณเป็นอย่างไร.....
- คุณเคยมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่นหรือไม่ และคุณใช้วิธีใดในการจัดการเรื่องนั้น
- .....

ส่วนที่ 2 กระบวนการตั้งคณกรณ์

- บิดามารดาหรือผู้ปกครองของคุณมีเวลาให้กับครอบครัวมากหรือน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด.....
- .....
- .....
- ในเวลาว่างครอบครัวของคุณเคยทำกิจกรรมร่วมกันบ้างหรือไม่ บ่อยแค่ไหน กิจกรรมใด.....
- .....
- .....
- เวลาที่มีเรื่องไม่สบายใจคุณมักจะทำสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด และไม่สบายใจเรื่องอะไรบ่อยๆ.....
- .....
- .....
- วิธีใดที่บิดามารดาของคุณ ใช้กับคุณบ่อยที่สุดเวลาที่คุณทำผิดหรือทำสิ่งที่ท่านไม่พอใจ.....
- .....
- คุณมีความใกล้ชิดและได้รับความเอาใจใส่เป็นอย่างดีที่สุดจากใคร อย่างไรบ้าง.....
- .....
- .....
- บิดามารดาของคุณคอยควบคุมในการ ไปโรงเรียนหรือทำการบ้านของคุณหรือไม่.....
- .....
- .....
- ของเล่นที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองซื้อให้มียะ ไรบ้าง และส่วนใหญ่จะเป็นอะไร.....
- .....

- บิดามารดาของคุณเคยให้คำแนะนำในเรื่องการเรือนหรือสอนการบ้านคุณหรือไม่ บ่อยครั้งแค่ไหน
อย่างไร.....
- ถ้าหากคุณหนีเรือน และบิดามารดาของคุณทราบ ท่านจะทำสิ่งใด.....
- บิดามารดาของคุณคอยควบคุมและแนะนำในเรื่องการแต่งกายของคุณหรือไม่ และถ้าเคย ท่านใช้วิธีแนะนำอย่างไร.....
- บิดามารดาของคุณคอยดักเตือนเรื่องพูดจาหยาบคายหรือไม่ .....
- บิดามารดาของคุณให้อิสระในการคบเพื่อนต่างเพศหรือไม่ และแนะนำอย่างไร.....
- บิดามารดาของคุณเคยแนะนำและชักชวนให้คุณร่วมทำบุญหรือประกอบพิธีในวันสำคัญทางศาสนาหรือไม่ และแนะนำอย่างไร .....
- มีใครในครอบครัวของคุณ ดิฉันสนิทหรือไม่ ใคร และดิฉันสนิทประเภทไหน .....
- มีใครในครอบครัวของคุณ คี๋มตุ๊รา เล่นการพนัน หรือสูบบุหรี่หรือไม่ เป็นใครและเล่นพนันประเภทไหน.....
- มีใครในครอบครัวของคุณเคยทำผิดกฎหมายหรือเคตติดคุกหรือไม่ และทำผิดอะไร .....
- เวลาคุณขออนุญาตบิดามารดาของคุณเพื่อไม่เที่ยวนอกบ้าน ท่านมักจะทำอย่างไร .....
- ถ้าหากคุณกลับบ้านดึกหรือ ไม่กลับบ้าน โดยไม่ได้ขออนุญาตก่อน บิดามารดาของคุณจะทำสิ่งใด.....
- ความคิดเห็นที่มีต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง.....
- การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นอย่างไรบ้าง (ตามใจ, อบอุ่นมีเหตุผล, เข้มงวด, ปล่อย) และอธิบายเหตุผลด้วย.....
- บิดามารดาของคุณมีเรื่องทะเลาะกันหรือไม่ บ่อยครั้งเพียงใด และทะเลาะด้วยเรื่องอะไร.....

■ เพื่อนบ้านของคุณส่วนใหญ่มีฐานะเป็นอย่างไร และประกอบอาชีพอะไร

.....

■ เพื่อนบ้านหรือคนในละแวกบ้านคุณเคยมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันหรือไม่ บ่อยแค่ไหน และส่วนใหญ่มักทะเลาะกันเรื่องอะไร.....

.....

■ เพื่อนของคุณส่วนใหญ่มีลักษณะนิสัยอย่างไร.....

.....

■ เพื่อนที่คุณสนิทที่สุดมีลักษณะนิสัยอย่างไร.....

.....

■ คุณและเพื่อนของคุณมักจะพูดคุยกันเรื่องใด และทำกิจกรรมใดร่วมกันบ่อยที่สุด

.....

■ เวลาคุณหรือเพื่อนในชั้นเรียนทำความผิด คุณครูมักจะกระทำการใด

.....

■ คุณคิดอย่างไรกับการลงโทษของครูที่โรงเรียน.....

.....

■ ครูที่โรงเรียนคนใดที่คุณชอบ เพราะเหตุใด.....

■ ครูที่โรงเรียนคนใดที่คุณไม่ชอบ เพราะเหตุใด.....

.....

■ คุณอ่านหนังสือ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์บ่อยหรือไม่ และมักทราบเรื่องราวใดจากการอ่าน.....

.....

■ คุณใช้เวลาในการฟังวิทยุบ่อยหรือไม่ และมักทราบเรื่องราวใดจากวิทยุ

.....

ส่วนที่ 3 การเปิดรับรายการโทรทัศน์

■ ปกติแล้วคุณดูโทรทัศน์บ่อยแค่ไหน และดูแต่ละครั้งนานเท่าไร

.....

■ คุณมักดูโทรทัศน์ช่วงเวลาใดบ้าง.....

■ ในการดูโทรทัศน์ บิดามารดาของคุณมักให้คำชี้แจงในขณะที่ดูหรือไม่.....

■ รายการโทรทัศน์ที่คุณดูบ่อยที่สุด ได้แก่รายการใด เพราะเหตุใด

.....

■ ในการดูโทรทัศน์แต่ละครั้ง คุณมีจุดประสงค์เพื่ออะไร

.....

■ คุณต้องการให้มีรายการ โทรทัศน์ประเภทใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

■ คุณเคยชกเหมือนกับตัวละครในโทรทัศน์บ้างหรือไม่ ตัวละครตัวใด เพราะเหตุใด

.....

■ นักแสดงทางโทรทัศน์ที่คุณชื่นชอบที่สุดคือใคร เพราะเหตุใด

.....

■ คุณชื่นชอบบทบาทของตัวแสดงบทใดมากที่สุด จากเรื่องอะไร เพราะเหตุใด

.....

■ เวลาคุณดูละครทางโทรทัศน์ คุณเคยนำไปเปรียบเทียบกับชีวิตคุณหรือไม่ อย่างไร

.....

■ ภาพยนตร์เรื่องที่ชอบ เพราะเหตุใด

.....

■ แนวภาพยนตร์ที่ชอบ เพราะเหตุใด

ส่วนที่ 4 การเปิดรับรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีเชิงสืบสวน

■ คุณเคยดูรายการตามล่าหาความจริง รายการเบาะแส หรือรายการเจาะคดีดังหรือไม่ และรายการที่เคยดูคือรายการใด.....

■ คุณดูรายการดังกล่าวบ่อยครั้งเพียงใด.....

■ คุณมีความตั้งใจดูรายการดังกล่าวมากน้อยเพียงใด.....

.....

■ คุณมักจะดูรายการดังกล่าวด้วยเหตุผลใด.....

■ คุณดูรายการดังกล่าวคนเดียวหรือดูร่วมกับคนอื่น.....

.....

■ คุณดูรายการดังกล่าวกับผู้ปกครอง ท่านเคยแนะนำหรืออย่างไรบ้าง

.....

■ คอนเท้นท์บ้างในรายการดังกล่าวที่คุณดูแล้วจดจำได้

.....

■ คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ดูรายการตอนที่เสนอข่าวฆาตกรรม

.....

■ หากในรายการเหล่านี้มีการเสนอวิธีการโจรกรรมรถยนต์ต่างๆ เช่น การใช้กุญแจเปิดประตูรถ การสะเดาะกุญแจ และการถือปรีโมทคอนโทรลรถยนต์ เป็นต้น คุณคิดว่าจะมีคนร้ายรายอื่นเลียนแบบวิธีเหล่านี้ไปทำเองหรือไม่.....

.....

■ ถ้ามีโทษจากการดูรายการตามล่าหาความจริง รายการเบาะแส และรายการเจาะคดีดัง
คุณคิดว่าโทษนั้นได้แก่อะไรบ้าง.....

■ คุณเคยคิดว่าน่าจะนำวิธีการกระทำผิดกฎหมายต่างๆของคนร้ายที่นำเสนอรายการ
โทรทัศน์ทั้ง 3
รายการนี้มาลองทำเองหรือไม่.....

■ คุณคิดว่ารายการเหล่านี้ทำให้คุณได้รู้จักการทำงานของคนร้ายอย่างไรบ้าง.....

.....

■ คุณเคยได้รู้วิธีการกระทำผิด เช่น การโจรกรรมรถยนต์ การลักทรัพย์ และการฉ้อโกงกระเป๋า
บ้างหรือไม่ และได้รู้มาจากสิ่งใด.....

■ หากรายการตามล่าหาความจริง รายการเบาะแส และรายการเจาะคดีดัง ต้องมีการปรับปรุง
คุณคิดว่าควรมีการปรับปรุงอย่างไรบ้าง.....

■ คุณชอบรายการตอนใดบ้างใน 3 รายการนี้ เพราะอะไร.....

.....

■ คุณดูรายการดังกล่าวแล้วรู้สึกว่าคุณร้ายเป็นอย่างไร.....

.....

■ คุณดูรายการดังกล่าวแล้วรู้สึกว่าคุณร้ายเป็นอย่างไร.....

.....

■ คุณดูรายการดังกล่าวแล้วรู้สึกกับเหตุนี้อย่างไรบ้าง.....

.....

ภาคผนวก ค

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. คุณคิดว่าสื่อมวลชนประเภทไหนมีอิทธิพลต่อเยาวชนมากที่สุด เพราะเหตุใด.....

.....

.....

8. หน้าที่และบทบาทของกองแรกรับและสถานฝึกและอบรม

.....

.....

.....

.....

.....

9. กิจกรรมต่างๆในแต่ละวันภายในบ้านเมตตา / บ้านกรุณา / บ้านมุทิตา / บ้านปรานี

.....

.....

.....

.....

.....

10. สภาพแวดล้อมภายในและฝ่ายงานต่างๆของบ้านเมตตา/บ้านกรุณา/บ้านมุทิตา/บ้านปรานี

.....

.....

.....

.....

11. ปัญหาและอุปสรรคในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย

.....

.....

.....

.....

12. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

นางสาวรุ่งรวี รัตนคำรงอักษร เกิดวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2514 ที่กรุงเทพมหานคร
 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิชาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม ในปีการศึกษา 2536 และ
 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2539
 เคยทำงานด้านการประชาสัมพันธ์ให้บริษัทเอกชนมาเป็นเวลา 3 ปี ปัจจุบันทำงานเป็นครูที่
 โรงเรียนรุ่งอรุณ กรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย